

nemgå de rapporter, som i henhold til Den internationale Arbejdsorganisations statut skal indsendes fra regeringerne angående skridt, der er foretaget for at gennemføre de af organisationen vedtagne konventioner. Ligesom tilfældet var det foregående år, var der enighed om ønskeligheden af, at Danmark var repræsenteret i denne kommission, og da både arbejdsgiverne og arbejderne i de spørgsmål, der behandles her, er fuldstændig enige og har synspunkter, der ganske falder sammen med regeringsrepræsentanternes, enedes man om atter i år at anmode direktør Rise om at indtræde i kommissionen, dels fordi Rise deltog i kommissionsarbejdet det foregående år, dels fordi han er medlem af et snævert udvalg nedsat af arbejds- og socialministeriet med det formål at undersøge mulighederne for, at Danmark kan ratificere et større antal konventioner, end vi hidtil har ment os i stand til.*)

Atter i år understregede Rise i kommissionen ønskeligheden af, at de lande — herunder Danmark — hvis sociale lovgivning ikke var ringere end konventionernes forskrifter, fik anledning til at få fastslået, at deres sociale standard var helt på højde med forholdene i andre medlemsstater, skønt de af tekniske grunde i en række tilfælde ikke er i stand til at ratificere de internationale konventioner. Forholdet er nemlig, som det blev påpeget i sidste års beretning, at Danmark, skønt den danske lovgivning sikrer borgerne mindst den samme sociale sikkerhed som en række konventioner angående socialforsikring, ligesom visse andre lande har været ude af stand til at ratificere konventionerne, fordi vor lovgivning på visse punkter af rent teknisk art ikke opfylder konventionernes krav, og fordi de lovændringer, som er en forudsætning for ratifikation, ville betyde en så fundamental ændring i de principper, som den danske lovgivning er baseret på, at det ville være urimeligt at foretage sådanne ændringer i en i øvrigt fuldt tilfredsstillende lovgivning, der tilmed er etableret, før Den internationale Arbejdsorganisation blev skabt.

Den debat, der blev ført i kommissionen sidste år og i år, har understreget, at der i

Den internationale Arbejdsorganisations statut er muligheder for at få en vis anerkendelse fra Den internationale Arbejdsorganisation af, at et lands sociale standard er i væsentlig overensstemmelse med konventionernes krav, skønt ratifikation ikke er mulig. Det kom under debatten frem, at intet land endnu har benyttet sig af den specielle procedure, der på dette område blev indført ved ændringen i statuten i 1947, et spørgsmål, som det ovenfor nævnte danske udvalg også har været opmærksom på. Der kan være grund til ligeledes at nævne, at kommissionen under forhandlingerne har givet udtryk for sit ønske om fra Danmark at få nærmere oplysning om anvendelsen af konventioner på Færøerne og Grønland.

Arbejdet i kommissionen var iøvrigt som sædvanlig af en så teknisk art, at det ikke giver anledning til særlig omtale i denne redegørelse; men det bør dog understreges, at der i denne kommission og i den ekspertkomité, der hvert år forbereder og behandler det materiale, der forelægges kommissionen, udføres et stort og påskønnelsesværdigt arbejde til sikring af, at de af arbejdsorganisationen vedtagne konventioner og henstillinger virkelig føres ud i livet, når de er ratificeret af medlemsstaterne, ligesom kommissionen nøje overvåger, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til under alle omstændigheder at forelægge deres lovgivende forsamling de vedtagne internationale erklæringer.

4. Ferie med løn.

Emnet „ferie med løn“ var til første behandling. Fra bureauets side forelå et forslag indeholdende 2 hovedafsnit, det ene vedrørende almindelige vilkår for ferie med løn, det andet indeholdende forslag til anvendelse af den opnåede ferie. Den sidstnævnte del kom imidlertid ikke til behandling, da det på forhånd blev vedtaget at afholde sig fra en gennemgang af dette emne.

Det blev vedtaget, at teksten skulle have form af en henstilling, således at behandlingen af emnet fortsættes på næste års kon-

*) Dette udvalg har i efteråret 1953 afgivet sin betænkning til arbejds- og socialministeriet.